

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ КЪСМЕТ

chitanka.info

Когато господ-бог привърши в небесата
небесни записи, той слезе на земята
и съзова по свят що имаше роди,
световния късмет да им разпореде.

Застана Турчина пред него първо тамо —
на сърмошит чепкен ръкавите зад рамо —
и стори темане. „Най-първи се вести,
продума господ-бог — какво желаеш ти?“

— Аллах — отвърна той, — дай мене Агалъка!
Да владам, знаеш сам, това ми е най-сръка.
Но воля твоя пак — каквото кажеш ти:
човек върши туй, Аллах що отреди!

„Да бъде!“ — рече бог... А ей че се задава
безочливия Грък: пред бога той застава,
като че не пред бог, ами пред свой ортак —
засукал на кравай чак до уши мустак.

— О Кириос, дари на мене Агалъка —
избърболеска той; — ти знаеш не за мъка
е Гърка Грък роден... Късмет според човек!
А пък поминъка со Агалък е лек.

„Да — каза бог, — но виж, че Турчина превари
и зе го. Избери ти дар от други дари.“
— Когато е така, дай мене **Хитростта**:
и с нея видя щем да минем на света!

„Да бъде!“ — рече бог... А още недорекъл,
ей чорлавия Еврей се прязглава затекъл,
с брада до пояс чак, и блед и запъхтян,
отмеря отдалеч метан подир метан.

— Дай мене, Яхова, каквото ми се пада!
На верния си раб дай малката награда —
дай Агалъка мен... Мерак ми е това...
И с малкото съм аз доволен, Яхова!

„Ей, Агалъка го отнесе веч Агата,
следнего Гърка пък отиде с Хитрината —
остава...“ — Яхова, **Парата** дай тогаз!
И с най-нищожното съм пак доволен аз.

„Да бъде!“ — рече бог... А ето низ баиря
и Българина се задава най-подиря,
нехайно замотал един през други крак,
над вежди рунтави нахлупил сив калпак.

Дохожда, спира се и все се пак втелесва,
и гузно по тила с два пръста се почесва:
— Дойдох ти, господи, да ме даруваши с дар —
дари ми Агалъка... да бъда господар...

„Де беше по-напред? Раздяла вече стана
и зарад теб сега един късмет остана.“
— Прощавай, господи, по пътя закъснях:
на малко и таквоз... на път се поухах.

Царвули нали е, изсъхнаха по жегата,
та да покиснат ги изух, да ми не стегат,
а пуста дрямка... На че там съм и заспал.
„Затуй ще мъкнеш ти сега такава хал! —

отвърна господ-бог: — Такъв ти е късметя!
Кисни цървулите! И таз, що те сполетя,
ти подир ралото влачи я чак до гроб...
Земята работи — и неи бъди роб!“

Издание:

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1.
Български писател, С. 1958.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.